

- De suggestie van de AP om een aparte wettelijke taak naast het BCO te creëren is niet overgenomen. De AP heeft in haar advies wel beargumenteerd dat het toch om aparte processen lijkt te gaan. Men gaat hier in de consultatieparagraaf op in door grofweg te stellen dat de rechtsgrondslag voor het BCO breed moet worden opgevat en moet worden geschaald aan de crisis in kwestie (en daarmee voldoende is). Zonder hier een sterke mening over te hebben, wil ik wel opmerken dat er iets dubbel lijkt te zijn aan enerzijds stellen dat het een soort schaalbare rechtsgrond is, maar anderzijds wel deze specifieke notificatie applicatie wettelijk vastleggen. Deze schaalbaarheid heeft daarnaast mogelijk negatieve consequenties voor de 'voorzienbaarheid', iets waar de RvS in het verleden vaak kritisch over is geweest.
 - o Het argument dat de applicatie een privacyvriendelijker voortzetting van het BCO is snijdt m.i. geen hout. Het is privacy vriendelijker omdat het een andere functie uitvoert. In het BCO worden personen geïdentificeerd teneinde met hen in gesprek te gaan over de (voorgevallen) situatie, daar is nu geen sprake van. De notificatie applicatie zou (indien effectief blijkend) meer mensen tijdig informeren over het feit dat zij mogelijk in contact zijn geweest met een besmet iemand, hen ertoe bewegend zich voorzichtiger te gedragen.
 - o Er staan in relatie tot dit vraagstuk meerdere premissen in het voorstel waar kanttekeningen bij kunnen worden geplaatst. VB: onder het betoog in de MvT over subsidiariteit en proportionaliteit wordt onder i) gesteld dat personen die in nabijheid van een besmet iemand zijn geweest eerder worden opgespoord. Mensen worden niet opgespoord, maar melden zich hooguit eerder bij de GGD voor een eventuele test en ontvangen in de applicatie wat info.
 - o Overigens complimenten voor hoe onder het kopje AVG in de MvT behoorlijk strak opgeschreven is waarom de applicatie wel binnen het BCO zou vallen. Dit is overtuigender dan in paragraaf 1 van de MvT.
- De AP heeft geadviseerd de bepalingen over andere mogelijke toekomstige apps te verwijderen. Dit is overgenomen, maar het voorstel lijkt nog steeds een beetje op twee gedachten te hinken. Het zou mogelijk voorkeur verdienen om de bepaling volledig aan de notificatieapp te koppelen.
 - o Leden 1 en 5 houden de mogelijkheid om andere apps onder artikel 58v te schuiven open voor zover deze dienen ter ondersteuning van het BCO, dit geldt net zo goed voor paragraaf 1 van de MvT.
 - o Leden 2 t/m 4 en de rest van de MvT gaan specifiek over de notificatie app. Bij andere apps is het bijvoorbeeld gezegd dat deze verdeling van verantwoordelijkheden (58v leden 2 en 3; MVWS is gedeeld vvv.) passend is, dit lijkt specifiek toegesneden op de notificatie app.
 - o Dat zowel in de tekst van het artikel als de MvT meer specifiek is gericht op de notificatieapp is zeer goed geweest, zoals bijv. de duidelijke vaststelling van de verantwoordelijkheden m.b.t. verwerkingen.
 - o Dit alles raakt wederom aan de genoemde voorzienbaarheid.
- Onder effectiviteit wordt volstaan met de inmiddels bekende passages over effectiviteit uit de kamerstukken: 'wetenschappelijk onderzoek lijkt te suggereren dat...' enz. Waarom kan dit niet explicieter worden gemaakt? De AP zet in haar advies ook vraagtekens bij de effectiviteit. Als de app per 1 augustus in werking zou treden dan hebben veel Europese landen al meer dan 2 maanden een app, een aantal Aziatische landen al 5 maanden. Er zal dan, in combinatie met de tests die VWS nu zelf uitvoert, een duidelijk beeld zijn van of een notificatie app wel of niet werkt.
 - o Mede gelet hierop is het mij onduidelijk waarom het advies voor een expliciete evaluatiebepaling niet wordt overgenomen. Dat is met de telecomgegevens ook gedaan. In de consultatieparagraaf wordt dit weggeschreven omdat monitoren van de effectiviteit al logischerwijs zou volgen uit EDPB richtsnoeren. Wat is er op tegen een expliciete evaluatiebepaling t.a.v. effectiviteit in de wettekst op te

nemen? Lijkt me politiek ook een wenselijke bepaling voor in het artikel.

- Wat betreft de **subsidiariteit en noodzakelijkheid** denk ik dat beide overtuigender zouden kunnen worden weergegeven. De MvT stelt bijvoorbeeld: *Zeker voor wat betreft het waarschuwen van mensen die men niet kent is geen goed alternatief voorhanden. Daarmee is ook voldaan aan het subsidiariteitsbeginsel.* Hoe verhoudt dit zich bijvoorbeeld tot het voorstel om met toestemming gegevens van restaurant reserveringen te verwerken? Of bijv. meldingen te doen wanneer een besmet iemand in een bepaalde trein heeft gezeten? In wat voor situaties gaat deze app ons nou voordeel opleveren (Dus: waar staan we 15 minuten op 1,5 meter van elkaar, maar kennen we elkaar niet) en waarom kan dat voordeel het best op deze manier worden verkregen? Ik denk overigens dat dit voordeel, gelet op de steeds meer 'opengaande' maatschappij, best bestaat, maar het komt er niet geheel uit.
 - o Ander voorbeeld is dat er in de MvT wordt gesteld dat de app handig is voor besmettingen die plaatsvinden bij het boodschappen doen. Ik sta over het algemeen geen kwartier naast mensen in de Albert Heijn. Dit soort niet onderbouwde punten maken de tekst in zijn geheel niet sterker.
 - o Het lezen van de passage vanaf: "*Daarbij is de inzet van digitale moderne middelen zoals apps niet alleen een mogelijkheid, maar ook een noodzakelijkheid*" roept m.i. vooral veel vragen op.
- De eerder schijnbaar wel opgenomen tekst over **geraakte grondrechten** lijkt te ontbreken. Wellicht is die ons niet toegezonden.